

3245 31. Jan. 1890. 2. Bøh. af Lovf. om Ophæv. af Indførselstold paa Raasukker m. m. 3246

Sag. Alle, der mindes første Behandling af Sagen, ville erindre, at det, som det den Gang drejede sig om, var Verdensmarkedet. Jeg beklager, at de Herrer, der talte saa meget om Verdensmarkedet, ikke syntes at have nogen ganske klar Forestilling om hvad et Verdensmarked vil sige. Jeg skal gøre opmærksom, hvorfor jeg siger dette. Der har været Tale om, hvor man skulde søge Sukkeret paa Verdensmarkedet, og saa har man herved henvist til de kunstige Forhøjelser og Medfættelser, som kommer af Sukkerpræmien med mere. Hvis de Herrer ville have at vide, hvor man faar Markedsprisen paa en Vare, skulle de gaa det Sted hen, hvor Varerne omsættes uden nogen Hindring i fri Konkurrence og uden Hensyn til Præmier. I Europa er det altsaa særlig det engelske Marked. Jeg tillader mig at henvise ærede Medlemmer, der have haft ondt ved at finde ud af, hvor de skulle finde Verdensmarkedspriserne for Sukkeret, til de Priser, der noteres i England. — Men det var altsaa dette om Sultetøjet! Jeg erindrer om, at ved første Behandling var det særlig Hensynet til dette udenlandske Marked, som skulde gøre, at man maatte have billigere Priser paa Sukker, fordi ellers kunde vore Konserver ikke konkurrere med Ulandet. Nu viser det sig, at de Herrer kunne meget godt tilvejebringe denne Konkurrence uden nogen som helst Medfættelse af Sukkertolden. Det er, som jeg for har gjort opmærksom paa, heldigvis gaaet op for dem, at der er noget, som hedder Toldgodtgørelse, og de Herrer ville indrømme — det er heller ikke blevet modsagt fra nogen Side — at man med samme Lethed kunde give Toldgodtgørelse paa 10 som paa 5 Dre; det er kun et Spørgsmaal om en større eller mindre Udbetaling. — Sag er der endelig et tilbage, og det er, indrømmer jeg, maasse den Knage, hvorpaa hele Herligheden hænger, det er nemlig det indenlandske Sultetøj. Jeg vil ikke benægte, at naar vore Koner kunne købe Sukkeret 5—6 Dre Pundet billigere, er det rimeligt, at vi faa en Flaske Ribsjaff et Par Dre billigere, end vi ellers kunne faa den, men at de Herrer skulle være nødte til at lave hele denne store Historie for den Sags Skyld, kan jeg ikke vel forstaa. I Virkeligheden er det indenlandske Sultetøj det eneste, som de Herrer have tilbage

at hænge baade deres Skole og deres Hat paa. Det udenlandske ere vi færdige med for længe siden, efter at det er gaaet op for de Herrer, af der er noget, der hedder Toldgodtgørelse. Det ærede Medlem fra Falster skal jeg, da jeg er derovre, blot endnu minde om hans høje Udtalelse: Be den, fra hvem Forargelsen kommer! Jeg synes nok, det er lidt dristigt af det ærede Medlem, men jeg skal indrømme, at det ærede Herrer udmærkte sig i denne Sag ved en ganske forbausende Driftighed; deri gaaer det ærede Medlem fra Falster i samme Spænd som det ærede Medlem fra Stege. Saa forvovne økonomiske Paastande, som de ærede Herrer komme med, har jeg længe ikke hørt Mage til. Til disse forvovne Ting hører ogsaa denne: Be den, fra hvem Forargelsen kommer. Hvem er det da, der har lavet denne Politif? Hvem er kommen frem med dette *U-Sukker*? Hvem er det, som har spildt os hele denne Samling med alt dette Bøv om store sociale Reforme o. s. v., hvor det hele kun drejer sig om en ordinær Statteomlægning? Hvem er det, der har givet hele denne Forargelse? Er det ikke de Herrer, der ere komne til os med dette Forslag? Det var, tror jeg i Forbindelse med det ærede Medlem fra Vejle (Falkenstjerne), der havde klaget over, at denne Politif splittede Stertallet, at denne Ytring fremkom. Det kan imidlertid fornuftigvis ikke bestrides, at de Herrer, det ærede Medlem fra Falster og det ærede Medlem fra Møen, der have været Ordførere for denne Historie — hvor mange de have med sig eller bag ved sig eller andre Steder, det er noget, Tiden vil vise — virkelig have gjort dette. — Jeg er nu over det værste. Jeg har nu slyst med de to ærede Underordførere, som det ærede Medlem fra Stege har haft til Tjeneste i denne Sag, og som have gjort ham det muligt at indtage denne overlegne Stilling, at han ikke indlader sig paa nogen Forhandling, men blot iler efter Afstemning i Betragtning af, at han har sine Teutoner i Sikkerhed bag sig, de følges ad i Slaget, som om de vare sammenlænte. Jeg har kun tilbage et Par spredte Bemærkninger, inden jeg skal sige et Par Ord til den ærede Overordfører. Først da til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds er det vistnok — Afholdsmanden (Evensen), mener jeg — som holbt os en smul Tale om Afholds-